

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.481 van 29 juni 2000
in de zaak A. 54.277/VII-12.273.**

In zake : 1. Omer VANDAELE,
2. Maria VANDAELE,
3. Margareta VANDAELE,
4. Maurice VANDAELE,
die woonplaats kiezen bij
advocaat P. DUCHEYNE,
kantoor houdende te BRUGGE,
Nieuwe Gentweg 29

tegen :

1. de bestendige deputatie van de
provincieraad van WEST-VLAANDEREN,
2. de stad TORHOUT

tussenkommende partij :

de b.v.b.a. DEBRUYNE-DELARUE,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. VANNESTE,
kantoor houdende te TORHOUT,
Oostendestraat 327.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Omer VANDAELE, Maria VANDAELE, Margareta VANDAELE en Maurice VANDAELE op 28 oktober 1993 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 2 september 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij het beroep dat zij hadden ingediend tegen het besluit van 8 april 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Torhout, houdende het verlenen aan de b.v.b.a. DEBRUYNE-DELARUE van de milieuvergunning voor het exploiteren van een werkplaats voor het vervaardigen van keukenmeubels gelegen aan de Bruggestraat te Torhout voor een termijn van twintig jaar, wordt afgewezen en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 10 februari 1994;

Gelet op de beschikking van 16 september 1994 die de tussenkomst van de b.v.b.a. DEBRUYNE-DELARUE toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 6 september 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekers;

Gelet op de beschikking van 27 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. MOURISSE die, loco advocaat P. DUCHEYNE verschijnt voor de verzoekers, van adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat K. COLLETTE die, loco advocaat R. VANNESTE verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de tweede verwerende partij geen deel heeft gehad in de totstandkoming van het bestreden besluit; dat zij terecht vraagt om buiten de zaak te worden gesteld;

2. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De verzoekende partijen zijn onverdeelde eigenaars van een woonhuis gelegen aan de Bruggestraat nr. 140 te Torhout, palend aan de betrokken inrichting.

De betrokken percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Diksmuide-Torhout in een woongebied met landelijk karakter.

Dit gewestplan primeert op het bij ministerieel besluit van 6 augustus 1956 goedgekeurd algemeen plan van aanleg dat die percelen in een landbouwgebied situeerde.

Er wordt niet betwist dat de inrichting gelegen is in een op 17 oktober 1991 vergunde verkaveling met als bestemmingsvoorschrift :

"oprichten van gebouwen voor wonen, handel of ambachtelijke bedrijvigheid of een combinatie hiervan : hinderlijke bedrijven zijn niet toegelaten".

2.2. Op 18 juni 1992 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Torhout aan de tussenkomende partij een milieuvergunning voor een inrichting voor het vervaardigen van keukens, een ondergrondse mazouttank van 5.000 liter en het lozen van normaal huishoudafvalwater in openbare riolen.

In dit besluit wordt overwogen dat de exploitatie van de inrichting niet verenigbaar is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, met name het gewestplan Torhout-Diksmuide, inzonderheid de bestemmingsvoorschriften met betrekking tot woongebied met landelijk karakter, en de verkaveling VK.5/31033/678 van 17 oktober 1991.

De tussenkomende partij stelt tegen dit weigeringsbesluit een administratief beroep in, doch met een besluit van 12 november 1992 verklaart de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen dit beroep ongegrond, en wordt het weigeringsbesluit van 18 juni 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Torhout bevestigd.

In dat besluit wordt (onder meer) overwogen

"dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de gevraagde inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften gelet op de omvang van het gebouw (ongeveer 1500 m² en de vormgeving en materialenkeuze (industrieel)."

2.3. Op 9 februari 1993 dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Torhout een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een meubelwinkel en een werkplaats voor keukens, badkamermeubelen en binnendeuren, voor de klant op maat gemaakt.

Die aanvraag wordt in eerste aanleg op 8 april 1993 ingewilligd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Torhout, voor een termijn van twintig jaar.

2.4. Op 10 mei 1993 stellen de verzoekende partijen beroep in tegen voormeld besluit van 8 april 1993.

In het beroepschrift wordt onder meer betoogd dat het bedrijf geenszins beantwoordt aan de geldende ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

2.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

(a) Op 15 juni 1993 brengt het bestuur milieu-vergunningen (buitendienst West-Vlaanderen) een vanuit leefmilieutechnisch oogpunt gunstig advies uit.

(b) Op 30 juli 1993 verleent de provinciale milieuvergunningscommissie een principieel gunstig advies.

(c) Het bestuur ruimtelijke ordening brengt geen uitdrukkelijk advies uit.

2.6. Op 2 september 1993 wordt het bestreden besluit genomen, waardoor het beroep wordt afgewezen en het beroepen besluit bevestigd.

Het steunt voornamelijk op volgende motivering :

"Gelet op de ligging in een verkaveling 5/678 dd. 17/10/1991 met bestemmingsvoorschrift : 'oprichten van gebouwen voor wonen, handel of ambachtelijke bedrijvigheid of een combinatie hiervan; hinderlijke bedrijven zijn niet toegelaten';

Gelet op het nieuw ingediende bouwplan waarbij aanpassingen inzake vormgeving en materialen werden gedaan, zodat de inrichting nu verenigbaar is met de

verkaveling; Gelet op de bouwvergunning afgeleverd op 1/4/1993;

Overwegende dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de gevraagde inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de geluidshinder zodanig kan beperkt worden dat deze voor de nabije woonzone toelaatbaar is; dat door het gebruik van wateroplosbare verven er geen geurhinder zal zijn; dat de stofafzuiginstallatie geen uitlaat naar buiten heeft en er derhalve geen stofhinder zal zijn; dat een bedrijf van deze omvang zodanig kan worden ingericht en uitgebaat dat de hinder nog als normaal te beschouwen is voor de nabije woningen, gelegen in woonzone met landelijk karakter;

Overwegende dat de elementen aangebracht door de exploitant, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen weergegeven worden : 'aangepaste plannen werden ingediend, de bouw werd stil gelegd door het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting';

3. Gegrondheid van het beroep

3.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de partijen volgende argumenten ontwikkelen :

3.1.1. Het **derde middel** wordt als volgt ontwikkeld :

"Derde middel - machtsoverschrijding.

- Het bestreden besluit is eveneens in strijd met (...) de voorschriften zoals bepaald in de verkavelingsvergunning nr. 5/678 van 17.10.1991.

- De te vergunnen inrichting ligt in een woongebied met landelijk karakter van het gewestplan Diksmuide-Torhout.

De woongebieden met landelijk karakter zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven.

Het bestemmingsvoorschrift van de verkaveling nr. 5/678 dd 17.10.91 luidt als volgt : 'oprichten van gebouwen voor wonen, handel of ambachtelijke bedrijvigheid of een combinatie hiervan; hinderlijke bedrijven zijn niet toegelaten'.

- De aanvankelijke vergunningsaanvraag van de BVBA DEBRUYNE-DELARUE (van 30 maart 1992) werd geweigerd, omdat de te vergunnen inrichting niet verenigbaar was met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

Ondanks het feit dat de nieuwe aanvraag van de BVBA DEBRUYNE-DELARUE nagenoeg volledig identiek is met haar eerste aanvraag (enkel de vorm werd gewijzigd), stelt de bevoegde overheid thans dat de te vergunnen inrichting wel verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

In de meest algemene bewoordingen, en zonder een voldoende motivering, poogt de bevoegde overheid de bezwaren van verzoekers te ontgrieven. De bevoegde overheid stelt enkel dat de geplande inrichting de mogelijkheid zou hebben om de hinder te beperken. De verkavelingsvergunning is nochtans duidelijk waar zij stelt dat geen hinderlijke bedrijven worden toegelaten.

- Uit het statistisch formulier model II van 20.1.1993 blijkt dat de te vergunnen inrichting een nuttige bedrijfsoppervlakte van 1630,5m² zal bezitten, acht mensen zal tewerkstellen en beschikt over :

- * tal van boor- zaag en wrijfmachines,
- * pneumatische persmachines aangedreven door een compressor met een bedrijfsdruk van 700kPa,
- een volledige spuitkabine ...

Aan een dergelijk bedrijf, dat samen met het woonhuis (dat groter is dan op het plan voorzien) méér dan 40% van het grondgebied inneemt, kan geenszins het predikaat ambachtelijk bedrijf worden toegekend, dat verenigbaar zou zijn met de onmiddellijke omgeving.

Een meubelbedrijf van de omvang, zoals bepaald in de aanvraag van de BVBA DEBRUYNE-DELARUE, zal voor de woonzone, waar de inplanting voorzien is, onbetwistbaar hinderlijk zijn.

Zelfs met de voorziene isolatie- en veiligheidssystemen, zal er onvermijdelijk voor de woonomgeving geluids- stof en stankhinder zijn, inzonder voor verzoekers die de naaste aanpalers zijn.

Het feit dat in de omgeving van het woongebied, een industrieterrein gelegen is, waar onder meer een klasse 1 bedrijf gelegen is (voormeld bedrijf zorgt voor aanzienlijke geluids- en stankhinder in de woonzone palend aan het industrieterrein), neemt niet weg, dat een meubelfabriek, welke ingeplant wordt in een woonzone, voor de omwonenden een ernstige toename van milieuhinder zal veroorzaken.

Door aan de BVBA DEBRUYNE-DELARUE een milieuvergunning toe te staan, wordt in feite, volledig in strijd met de vigerende voorschriften, het industrieterrein uitgebreid tot in de aanpalende woonzone, die hoofdzakelijk een residentieel karakter heeft.

(...)

Uit het hierboven vermelde blijkt duidelijk dat de toegekende milieuvergunning aan de BVBA DEBRUYNE-DELARUE volledig in strijd is met het gewestplan Diksmuide-Torhout en met de verkavelingsvergunning 5/678 van 17.10.1991".

3.1.2. In haar memorie van antwoord repliceert de verwerende partij onder meer :

"De aanvraag werd een eerste keer geweigerd door de Bestendige Deputatie in zitting van 12/11/1992 o.m. omdat de gevraagde inrichting niet verenigbaar was met de stedenbouwkundige voorschriften, gelet op de omvang van het gebouw, de vormgeving en de materialenkeuze.

Bij de beoordeling van de nieuwe aanvraag is gebleken dat er een nieuw bouwplan was ingediend, waarbij aanpassingen inzake vormgeving en materialen werden gedaan. De bewering van verzoekers dat de nieuwe aanvraag nagenoeg volledig identiek is met de eerste aanvraag is dan ook ongegrond.

Er werd geoordeeld dat de inrichting nu wel verenigbaar is met de verkaveling. Bovendien werd vastgesteld dat voor de nieuwe aanvraag een bouwvergunning werd afgeleverd door het Gemeentebestuur op 1/4/1993.

Voor zover bekend werd deze vergunning niet bestreden voor uw Raad, zodat er mag van uitgegaan worden dat dit een definitief geldige bouwvergunning is.

Als verzoekers nu de stedenbouwkundige onverenigbaarheid van de inrichting met de stedenbouwkundige voorschriften bepleiten, dan moesten zij in de eerste plaats deze bouwvergunning bestreden hebben.

De overheid die moet oordelen over een milieuvergunning mag, bij het vaststellen van het feit dat voor de gevraagde inrichting reeds een geldige bouwvergunning is verleend, ervan uitgaan dat deze inrichting stedenbouwkundig verantwoord is.

Uit het onderzoek is gebleken dat de geluidshinder, mits opleggen van de nodige voorwaarden, kan beperkt worden. Tot slot is vastgesteld dat er geen geur- en stofhinder zal zijn".

Dezelfde partij betoogt voorts dat een bedrijf van die omvang zodanig kan worden ingericht en uitgebaat dat de hinder nog als normaal te beschouwen is voor de nabije woningen gelegen in woonzone met landelijk karakter.

De verzoekende partijen tonen in hun verzoekschrift nergens aan welke concrete hinder zij hebben of verwachten, en weerleggen geenszins de vaststellingen met betrekking tot de hinder.

3.1.3. In de memorie van wederantwoord doen de verzoekende partijen gelden dat de verwerende partij ten onrechte geen rekening houdt met het feit dat de aanvrager van de bouwvergunning (de n.v. DELAN INVEST) niet dezelfde is als de aanvrager van de milieuvergunning.

Bij het beoordelen van de bouwvergunning werd abstractie gemaakt van de exploitatie van de geplande inrichting.

Gezien de bouwvergunning wordt geschorst door het niet-toekennen van een milieuvergunningsaanvraag, kunnen de verzoekende partijen nog steeds de stedenbouwkundige onverenigbaarheid van de te vergunnen inrichting met de stedenbouwkundige voorschriften opwerpen.

De verwerende partij kan evenmin gevolgd worden waar zij stelt dat de te vergunnen exploitatie geen enkele abnormale hinder zal veroorzaken voor de nabije woningen.

Zij motiveert geenszins haar gewijzigde beslissing, in vergelijking met haar negatieve beslissing van 12 november 1992.

Nochtans is de te vergunnen exploitatie nagenoeg volledig identiek met de exploitatie die in het verleden was aangevraagd en geweigerd.

3.1.4. In het verzoekschrift tot tussenkomst wordt onder meer betoogd :

"Geheel in tegenstrijd met wat de consoorten VANDAELE voorhouden is de verleende milieuvergunningsaanvraag noch in strijd met het A.P.A., noch in strijd met de verkavelingsvergunning VK 5/31033/678, verkavelingsregisternummer 727 van 17.10.1991, nu de omgeving eerder een industrieel karakter heeft en de woningen en al de normale huurders van de talrijke bedrijven in de buurt ondergaan; daarenboven werden nodige maatregelen in acht genomen om de hinder tegenover de woningen te beperken tot aanvaardbare niveau's terzake. (zie infra)

Bovenaldien beantwoordt de milieuvergunningsaanvraag voor de exploitatie van een inrichting aan de vereisten zoals opgelegd voor een inrichting klasse 2 en de bestemming voorziet uitdrukkelijk het oprichten van gebouwen voor handels- of ambachtelijke bedrijvigheid voor zover niet hinderlijk (zie infra) zodat enige tegenstrijd terzake niet aanwezig is.

In concreto blijkt dat :

- Het bedrijf stelt 8 mensen tewerk, waaronder 1 bediende en 5 arbeiders die op verplaatsing meubelen en deuren installeren.
- De totale drijfkracht bedraagt 64,8 kW. Volgens rubriek 19.3 van VLAREM II vallen dergelijke bedrijven nog tot 200 kW in klasse 2. Gezien het aantal werknemers, de drijfkracht (1/3 van het maximum) en de bedrijvigheid (houtbewerking) is dit zeker een ambachtelijk bedrijf".

De tussenkomende partij betoogt voorts dat een vergelijking met het vorige dossier (de eerder gedane aanvraag) haast niet mogelijk is.

Zij beschrijft in concreto de installaties en de te verwachten hinder, en meent dat concluderend gesteld kan worden dat het gaat om een klein ambachtelijk bedrijf dat zeker niet past naast grotere industrieën met veel meer werknemers en totale drijfkracht.

Daarenboven is de omvang toegelaten volgens de verkavelingsvoorwaarden en is de hinder bijaldien niet bewezen en zelfs uitgesloten.

3.1.5. In de (eerste) memorie van antwoord na tussenkomst wordt nog opgeworpen dat vermits de verzoekende partijen de bouwvergunning niet hebben aangevochten, zij niet meer de stedenbouwkundige onverenigbaarheid van de te vergunnen inrichting kunnen opwerpen.

De afgeleverde bouwvergunning is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling;

3.2. Bespreking

Overwegende dat het middel gegrond is om de volgende redenen :

3.2.1. De overheid die moet beschikken op een milieuvergunningsaanvraag moet op grond van het ten tijde van het bestreden besluit geldende artikel 2, § 1, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 de voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht nemen.

Zij kan evenmin voorbijgaan aan de bestemmingsvoorschriften opgenomen in een verkavelingsvergunning.

Het feit dat een eveneens verleende bouwvergunning niet werd aangevochten door de verzoekers, doet hieraan geen afbreuk.

3.2.2. Artikel 6.1.2.2., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt dat woongebieden met een landelijk karakter bestemd zijn voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven.

Krachtens het bepaalde in artikel 5.1.0., van het voormelde koninklijk besluit van 28 december

1972 kunnen inrichtingen voor handel, dienstverlening, ambacht en klein bedrijf enkel in een woongebied toegestaan worden onder de dubbele voorwaarde dat zij niet wegens de "taken" van bedrijf die zij uitvoeren, om redenen van goede ruimtelijke ordening, in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, met andere woorden dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied, en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

Bij het beoordelen van de bestaanbaarheid met de bestemming woongebied, dient rekening gehouden te worden met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor dat laatste inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het woongebied (bv. louter residentiële villawijk, of woonpark).

Bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving, dient uitgegaan te worden van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard en het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die het bijzonder plan van aanleg van het gebied aan die omgeving heeft gegeven.

3.2.3. Uit de hoger geciteerde motivering van het bestreden besluit blijkt dat dit, wat de stedenbouwkundige toetsing betreft, enkel steunt op de volgende overweging :

"Gelet op het nieuw ingediende bouwplan waarbij aanpassingen inzake vormgeving en materialen werden gedaan, zodat de inrichting nu verenigbaar is met de verkaveling;

Gelet op de bouwvergunning afgeleverd op 1 /4/1993;

Overwegende dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de gevraagde inrichting, die het voorwerp van de milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften."

3.2.4. Uit die motivering blijkt geenszins dat de betrokken inrichting niet hinderlijk is.

De verder in de motivering volgende milieuhygiënische overwegingen doen wel blijken van een mogelijke beperking van de hinder, doch ze tonen geenszins aan dat de inrichting niet hinderlijk is. Het tegendeel is veeleer waar.

De bestreden beslissing miskent derhalve de voorschriften van de verkavelingsvergunning die expliciet "hinderlijke bedrijven" verbieden.

3.2.5. De bedoelde motivering doet er evenmin van blijken dat, vanuit ruimtelijk oogpunt, de inrichting werd getoetst aan haar bestaanbaarheid met het betrokken woongebied en de onmiddellijke omgeving.

Er wordt immers slechts geaffirmeerd, "vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten", dat de gevraagde inrichting, "verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften",

B E S L U I T :

Artikel 1.

De stad TORHOUT wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 2 september 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij het beroep dat Omer VANDAELE, Maria VANDAELE, Margareta VANDAELE en Maurice VANDAELE hadden ingediend tegen het besluit van 8 april 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Torhout, houdende het verlenen aan de b.v.b.a. DEBRUYNE-DELARUE van de milieuvergunning voor het exploiteren van een werkplaats voor het vervaardigen van keukenmeubels gelegen aan de Bruggestraat te Torhout voor een termijn van twintig jaar, wordt afgewezen en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op zestien duizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig juni tweeduizend, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.